

La proposta «Arsenal»

Programes monogràfics, sense duració fixa, sense seccions ni presentador, de temàtica il·limitada, obligatòriament col·leccionables, perquè impressionen, amb un desplegament tècnic i humà intensíssim... Això és «Arsenal».

Carles Serrat

Quan fa cosa d'un any els dirigents de TV3 coneixien el projecte d'*Arsenal*, no ho van entendre gaire. ¿Programes monogràfics? ¿Sense duració fixa? ¿Sense seccions? ¿Ni presentador? ¿De temàtica il·limitada?... I és que *Arsenal* és difícil d'explicar si no es veu. Si no es veu cada setmana.

Però els dirigents de TV3 van acceptar la proposta i ara s'inflen d'orgull sempre que recorden aquella decisió: «Arsenal» és un dels èxits més reconeguts de tota la història —petita, encara— de la tele de la Generalitat catalana.

El director-realitzador-responsable de l'invent intenta explicar de què va tot. Es diu Manuel Huerga i té 28 anys. «Arsenal és un conjunt de programes monogràfics amb temes totalment diversos. Cada edició és una nova ordenació subjectiva i ocasional. Pretenem que cada setmana es pugui fer una mena de 'programa pilot', una proposta de la qual, eventualment, podria sortir una sèrie. Això, donades les condicions en què treballen, no sempre és possible i de vegades hem de fer coses més clàssiques. La temàtica és bàsicament cultural i musical, però som oberts absolutament a qualsevol cosa que resulti suggestiva i estimulants. Nosaltres fem la televisió com creiem que s'ha de fer. Hi ha un tipus de públic, podríem dir-ne jove i exigent, que està descontent amb l'oferta televisiva clàssica. Aquest és el nostre objectiu principal.»

El resultat final de cada edició d'*Arsenal* és un «collage», una ordenació subjectiva de tota mena de materials dispersos relacionats amb el tema del dia i que s'han anat recollint i emmagatzemant. Hi ha una cura especial del ritme i les formes. L'actua-

«Max Headroom», a Arsenal.

litat hi és present en un sentit ampli, no efímer. Presenten temes d'interès universal i sempre de manera creativa, no pas periodística. Una de les pretensions del programa és que la gent el gravi, que el col·leccioni, que se'l torni a mirar d'ací a un any.

El procés d'elaboració és el següent. Es parteix d'una idea o un tema qualsevol. Pot ser un grup musical, una època, una moda o el que sigui. Després, es fa la recollida de tota mena de material relacionat d'alguna manera amb l'assumpte: videoclip, texts diversos, cançons, entrevistes, músiques, fragments de pel·lícules, etc. Un debat exhaustiu de recerca, visió i selecció. Una vegada feta aquesta selecció, hi ha l'ordenació, el muntatge, que donarà el producte final. El muntatge és una tasca llarga i important, allò que ocasiona més feina. Ha de donar al programa el ritme propi, ha d'unir i conjuntar de la millor manera possible tot el material recollit.

«La nostra intenció és fer una lectura cinematogràfica dels temes —diu Huerga—, és a dir, que tots els elements que hi posem portin per ells sols a allò que volem explicar. És en aquest sentit que prescindim del presentador o conductor clàssic. ¿Oi que al cine, quan el bo mata el dolent, per exemple, no surt després un presentador explicant que el bo ha matat el dolent? Doncs nosaltres tenim una

idea similar: que allò que l'espectador veu i sent ho expressi tot.»

«Volem que el públic no es vegi dirigit, que pugui, d'alguna manera, interpretar i crear per ell mateix. Ara bé, tampoc no volem que se senti perdut o abandonat, que no sàpiga de què li parlen. Per això, intercalem, quan ho considerem necessari, texts explicatius o referències que informin del que està veient o sentint. Això no es pot fer exhaustivament, ja que si, per exemple, encadenem set fragments de pel·lícules de dos segons cadascun, no podem anar posant de quina pel·lícula es tracta en cada cas. Seria horrorós.»

L'èxit més espectacular d'*Arsenal* ha estat l'emissió del film de presentació de la sèrie britànica «Max Headroom». D'altres *hits* han estat un concurs popular de *play-backs* o el programa «Crits», integrat per crits de tota mena. S'han emès monogràfics musicals dedicats a diversos cantants o formacions com The Smiths, Bruce Springsteen, Mink de Ville, Joy Division, Tom Waits...

Cada edició d'«Arsenal» necessita d'un desplegament tècnic i de personalitat més que de personalitat. A més de Huerga, a l'equip hi ha dos guionistes, Joan Bufill i Jordi Beltran, i dos ajudants de realització, Jorge Déniz i Aixalà. En total, l'equip és de nou persones que treballen a un ritme gairebé frenètic tota la setmana. «Anem escanyats, no donem l'abast.» □